

[Statsministeren]

terne for de kommende år vil regeringen forberede en videreførelse for perioden 1981-83 af de særlige beskæftigelses- og erhvervsfremmende foranstaltninger. Formålet vil være at opnå en positiv effekt af mindst samme omfang som i den gældende plan på beskæftigelsen, på erhvervslivets konkurrenceevne, på energiforbruget og på tilpasningsevnen på arbejdsmarkedet. Omfanget og det detaljerede indhold af de enkelte beskæftigelsesforanstaltninger vil blive fastlagt i forbindelse med udarbejdelsen af det årlige finanslovforslag.

Situationen kalder på en stærk og målrettet energipolitik, der kan skabe større sikkerhed for vore nødvendige energiforsyninger og for den mest hensigtsmæssige anvendelse af energien.

Regeringen vil derfor fortsætte og fremskynde virkeliggørelsen af den energipolitiske målsætning i energiplanen fra 1976: den størst mulige sparsommelighed i energiforbruget og opbygningen af det flerstrengede forsyningssystem. Energiplanen vil blive revideret og vurderet i lyset af de seneste erfaringer og analyser, og heri vil indgå økonomien ved at anvende eller ikke anvende kernekraft.

Sigtet med de energiafgifter, der blev gennemført i juni, er, at de skal animere til den størst mulige sparsommelighed på energiområdet. Regeringen vil forfølge denne målsætning også med andre midler, bl. a. gennem forslag, der sigter mod besparelser på rumopvarmning. Den fysiske planlægning bør i stigende grad sigte mod en placering af den fremtidige bebyggelse, der er formålstjenlig ud fra ønsket om en mere hensigtsmæssig energiforsyning og ud fra ønsket om at mindske transportbehovet og forbedre grundlaget for den kollektive trafikbetjening. Den kollektive trafik skal udvikles som et stadig bedre alternativ til den individuelle trafik. I den forbindelse forventer regeringen, at der gennem de lokale myndigheders planlægning skabes mere effektive og dækkende nærtrafikordninger.

Regeringen lægger vægt på en intensiv energiforskning med en hurtig og effektiv opfølgning og udnyttelse af resultaterne af denne indsats.

En særlig hastende opgave vil være gennemførelsen af varmeplanlægningen, således

at naturgasprojektet kan realiseres inden for den fastsatte tidsramme.

For yderligere at fremme anvendelsen af indenlandsk produceret energi vil regeringen indlede forhandlinger med Dansk Undergrunds Consortium for at skabe sikkerhed for, at danske undergrundsforekomster kortlægges bedst muligt, og at indvindingen resulterer i en øget forsyningssikkerhed for Danmark. I denne forbindelse vil regeringen søge skabt grundlag for anlæg af en statslig olierørledning.

Strukturændringerne på det internationale oliemarked har mindsket de store olieselskabers andel i det samlede udbud af råolie og har nedsat fleksibiliteten i forsyningssystemet. Også denne udvikling må give anledning til overvejelser om behovet for en udbygning af olielagre og for en statslig indsats i olieforsyningen.

Det er uændret regeringens opfattelse, at bl. a. hensynet til forsyningssikkerheden klart taler for at lade kernekraft indgå i den flerstrengede energiforsyning. Men betingelsen for en positiv stillingtagen til kernekraft må være, at sikkerheden ved driften er tilstrækkelig stor, og at der findes en tilfredsstillende løsning på affaldsproblemet.

Det er endvidere en forudsætning for indførelsen af kernekraft, at den nødvendige tilslutning opnås ved en folkeafstemning. Regeringen anerkender i den forbindelse behovet for en særlig indsats med hensyn til en alsidig oplysningsvirksomhed.

Det, jeg har sagt om den økonomiske situation, gør det åbenbart, at det er nødvendigt med en betydelig tilbageholdenhed såvel med det private som med det offentlige forbrug.

Så meget større vægt er der grund til at lægge på reformer, som – uden at være særlig omkostningskrævende – kan være med til at forbedre livsvilkårene i vort samfund og dermed åbne større muligheder for, at den enkelte kan få en mere meningsfyldt og varieret tilværelse.

Det er en målsætning, der bør ligge bag vore beslutninger på alle områder, men den kommer ganske særligt til udtryk, når det gælder arbejdsmiljøet, adgangen til beskæftigelse, planlægningen af omgivelserne, beskyttelsen af miljøerne, udformningen af kulturpolitikken og de tilbud, der gives på undervisnings- og uddannelsesområdet.